

събрания отговориха съ рѣшенията си, че за напрѣдъ нѣма да приематъ никаква кореспонденция отъ това министерство.

Маджаритѣ получиха отъ краля много. Неговата властъ въ Унгария бѣше ничтожна, защото своитѣ права кралски бѣше отстъпилъ на намѣстника си въ Унгария — палатинъ архидукъ Стефанъ, а пакъ той бѣше безсиленъ. Затова тѣ ликуваха.

Но неприятно имъ стана, дѣто Хърватитѣ прѣдложиха Елачича за банъ и дѣто пратиha депутация при краля да иска сжщото, което и тѣ получиха.

Затова изпратиха до Хърватитѣ писмо съ дата 28/III. съ което се стрѣматъ да ги надуматъ, че нѣмало нужла да искатъ нищо отъ краля, защото това което тѣ (Маджаритѣ) сж получили, се отнасяло и за Хърватско. Тѣ позволяватъ на Хърватитѣ да употребяватъ матерния си езикъ въ общинитѣ и въ жупаниитѣ, а въ законодателството (т. е. и въ народ. си събрание) и въ общитѣ държавни работи трѣба да си служатъ съ маджар. езикъ.

Това мисмо бѣше нахално написано. Въ него за Хърватско се употребяваше титлата *pars adnexa*, а за Славония и приморието се подразбираше като че сж прѣмо присъединени къмъ Унгария.

Хърватитѣ отхвърлиха съ презрѣние това писмо. Елачичъ пое банската властъ на 19 априлъ и се разпореда да се свика нар. събрание на 5. юни, въ което споредъ новия избор. законъ ще участвуватъ и представители на народа.

Той предписа на учрежденията да не приематъ заповѣди отъ никого и отъ никѣдъ, а само отъ него, а въ манифеста си до народа казва, че превратътъ е съборилъ народни и държавни отношения, а именно и отношението на Хърватско спрѣмо старата си съюзница Унгария. Затова предъ видъ на стария съюзъ съ унгар. корона Хърватитѣ трѣбва да се стараятъ да се основатъ нови темели за отношението между Хърватско и унгар. корона въ духа на свободата, независимостта и равенството.

Хърват. народ. събрание се отвори, за да се изкаже върху какви основни мисли да се постави хърватското кралство спрѣмо Унгария и Австрия вслѣдствие новото отношение на Унгария къмъ Австрия отъ 19 III.

По тоя въпросъ въ събранието имаше двѣ главни прѣдложения: 1) Хърватско да остане и за напрѣдъ въ съюзъ съ Унгария, но да бжде независимо отъ маджар. правителство, както е било и нѣкога; хърват. езикъ да бжде официаленъ въ Хърватско; да се върне цѣлостта на Хърватско и пр. 2) Хърватско да се присъедини къмъ Австрия дѣто сж и останалитѣ Славяни освѣнъ Словацитѣ, но въ Австрия тогава да се въведе федеративно управление подобно както въ Швейцария и пр. И въ тоя случай се иска съединението на хърват. разпокъсани земи.

Второто прѣдложение се прие отъ нар. събрание. Но кралътъ не искаше да скжсатъ Хърватитѣ съюза си съ Унгария и назначи архидука Йоанъ за посрѣдникъ между двѣтѣ съюзни страни. Но и той не оправя нищо, защото Маджаритѣ не искаха да почитатъ нито реал.